

Sygn. akt II Cz 337/14

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Ireneusz Płowaś (spr.)

Sędziowie: SO Janusz Kasnowski

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2014 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym sprawy egzekucyjnej

z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa – Dyrektora (...) w T.

przeciwko dłużnikowi D. G.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

w przedmiocie skargi wierzyciela na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy – J. G. w sprawie Km 1182/13 tj. postanowienie z dnia 12.02.2014 roku w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji i ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego

na skutek zażalenia wierzyciela

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 12.03.2014 roku, sygn. akt XII Co 1593/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 337/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 27.02.2014 roku oddalił skargę wierzyciela na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Bydgoszczy – J. G. w sprawie Km 1182/13 tj. postanowienie z dnia 12.02.2014 roku w przedmiocie umorzenia postępowania egzekucyjnego wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji i ustalenia kosztów postępowania egzekucyjnego. W uzasadnieniu Sąd stwierdził, że w dniu 25 lipca 2013 roku Dyrektor (...) w T. na podstawie art. 773 § 2¹ kpc przekazał komornikowi sądowemu J. G. tytuł wykonawczy z dnia 5 października 2012 roku wystawiony przeciwko D. G. i dokumentację zajętego wynagrodzenia za pracę dłużnika u pracodawcy (...) spółki z o.o. w I.. W dniu 26 lipca 2013 roku komornik zawiadomił dłużnika o wszczęciu egzekucji z wynagrodzenia za pracę w sprawie Km 1182/13 wskazując ten środek jako jedyny sposób prowadzenia egzekucji. Tego samego dnia komornik dokonał także zajęcia za pracę dłużnika otrzymywanego od pracodawcy spółki (...)

w I. Komornik wyjaśnił, że w celu powiadomienia pracodawcy dłużnika o tym, iż ma przekazywać część zajętego wynagrodzenia dłużnika do sprawy Km 1182/13 prowadzonej z wniosku Skarbu Państwa – Dyrektora (...) w T. koniecznym było zawiadomienie go o tym. Wobec powyższego zarzut skarżącego o bezpodstawnym ponownym zajęciu wynagrodzenia za pracę dłużnika przez komornika uznać należy za bezzasadny. Sąd Rejonowy podkreślił, iż w dniu 02.09.2013 roku komornik otrzymał od pracodawcy dłużnika spółki (...) informację, że dłużnik nie pracuje już w tej firmie. Ostatnie wynagrodzenie na podstawie umowy zlecenia zostało wypłacone za miesiąc czerwiec 2013 roku. Wobec powyższego, skoro w sprawie Km 1182/13 toczyło się postępowanie z wniosku Dyrektora (...) w T. tylko z wynagrodzenia za pracę dłużnika, koniecznym było po wysłuchaniu wierzyciela i dłużnika przez komornika w trybie art. 827 kpc umorzenie postępowania egzekucyjnego z tego składnika majątkowego. Sąd Rejonowy uznał, że skarżący błędnie zrozumiał, iż komornik zakończył postępowanie w całości, albowiem umorzył on postępowanie z egzekucji z wynagrodzenia za pracę dłużnika, do którego to składnika majątkowego nastąpił zbieg egzekucji. Natomiast koszty doręczenia korespondencji w kwocie 48,30 zł ustalone w postanowieniu z dnia 12.02.2014 roku nie mogły zostać pokryte z wyegzekwowanych kwot jak tego domagał się skarżący, albowiem egzekucja z wynagrodzenia za pracę okazała się bezskuteczna i żadne kwoty w sprawie Km 1182/13 nie zostały wyegzekwowane.

Nadto Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 42 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji w przypadku, gdy postępowanie egzekucyjne okaże się w całości lub części bezskuteczne, wydatki poniesione przez komornika, które nie zostały pokryte z wyegzekwowanej części świadczenia, obciążają wierzyciela. Przepis art. 49 ust. 3 ukse stosuje się odpowiednio. Zgodnie natomiast z art. 39 ust. 1 ukse komornikowi należy się zwrot wydatków gotówkowych poniesionych w toku egzekucji tylko w zakresie określonym ustawą. Wydatkami, o których mowa w ust. 1 są koszty doręczenia korespondencji, za wyjątkiem kosztów doręczania stronom zawiadomienia o wszczęciu egzekucji bądź postępowania zabezpieczającego.

Sąd Rejonowy podkreślił, że zgodnie z art. 94 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych Skarb Państwa nie ma obowiązku uiszczania opłat, korzystając z częściowego zwolnienia od kosztów z mocy ustawy w zakresie opłat. Skarb Państwa obciążają jednak wydatki na zasadach ogólnych. Jedynie zwolnienie od kosztów sądowych przyznane przez Sąd w postępowaniu rozpoznawczym na mocy art. 771 kpc rozciąga się także na postępowanie egzekucyjne. Sąd I instancji uznał, że komornik prawidłowo obciążył Skarb Państwa – Dyrektora (...) w T. kosztami postępowania w wysokości 48,30 zł tytułem poniesionych kosztów doręczenia korespondencji, albowiem w tym zakresie wierzyciel nie korzysta z ustawowego zwolnienia od kosztów sądowych (vide: orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 06.09.2001 roku, III CZP 39/01).

Zażalenie na to postanowienie złożył wierzyciel, wnosząc o jego uchylenie bądź zmianę. Skarżący podtrzymał zarzut podniesiony w skardze a dotyczący tego, iż w jego ocenie komornik dokonał ponownego zajęcia wynagrodzenia za pracę dłużnika do czego nie był uprawniony. Nadto zdaniem wierzyciela niezrozumiała jest (poza generowaniem zbędnych kosztów) procedura wysłuchania wierzyciela i dłużnika przed umorzeniem postępowania. W zbiegu egzekucji wierzyciel nie musi i nie powinien wskazywać innego majątku z którego egzekucja ma być prowadzona, bowiem zbieg dotyczy konkretnego składnika majątku dłużnika. Informacje o innych składnikach majątkowych dłużnika są zbędne, ponieważ egzekucję z innych składników majątkowych nie objętych zbiegiem wierzyciel prowadziłby sam. Skarżący podniósł także, że intencją komornika było umorzenie postępowania w całości a nie część jak to przyjął Sąd Rejonowy. Dodatkowo wierzyciel podniósł, że na koszty składa się przesłanie 7 przesyłek poleconych za potwierdzeniem odbioru i 1 przesyłka zwykła. Zdaniem skarżącego wystarczyły 1 przesyłka zwykła informująca pracodawcę i 2 przesyłki polecone dotyczące obciążenia kosztami. Dlatego wierzyciel uważa, że koszty mogły być dwukrotnie niższe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za niezasadne. Sąd Okręgowy podziela stanowisko wyrażone w zaskarżonym postanowieniu, iż skarga wierzyciela była bezzasadna. W przypadku zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej skierowanej do tego samego przedmiotu majątkowego lub prawa zgodnie z art. 773 kpc jeden z organów egzekucyjnych przejmuje prowadzenie łącznie obu egzekucji w trybie dla siebie właściwym. Skoro w niniejszym postępowaniu

miał zastosowanie szczególny przepis § 2¹ art. 773 kpc to z mocy ustawy organem właściwym do prowadzenia obu egzekucji był komornik sądowy oczywiście według przepisów o sądowym a nie administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym. Wszystkie czynności podejmowane przez komornika oparte były o właściwe przepisy kodeksu postępowania cywilnego. W sytuacji gdy o zbiegu egzekucji rozstrzyga sąd to on decyduje jakie czynności egzekucyjne dokonane przez ten z organów, który dalej nie będzie prowadził egzekucji, pozostaną w mocy. W niniejszej sprawie decydował o tym komornik. Bez znaczenia dla generowania kosztów pozostaje czy komornik o utrzymaniu zajęcia powiadomił strony i pracodawcę w formie zajęcia czy też w innej i tak musiałby tego dokonać określając szczegółowo jak ma zachować się w tej nowej sytuacji pracodawca dłużnika. Jak wyżej wskazano komornik prowadził obie egzekucje łącznie według przepisów kodeksu postępowania cywilnego. W sytuacji gdy wierzyciel w niniejszej sprawie zastosował jeden sposób egzekucji tj. z wynagrodzenia za pracę i przekazując sprawę nie wskazał innego sposobu, komornik zgodnie z art. 827 kpc komornik miał obowiązek wysłuchania i wierzyciela i dłużnika, albowiem wobec braku innych sposobów egzekucji i bezskuteczności wskazanego przez wierzyciela komornik miał obowiązek umorzyć postępowanie. Wierzyciel po otrzymaniu wezwania winien wskazać inne sposoby egzekucji albo informacje dzięki którym dalsze prowadzenie egzekucji byłoby możliwe. Skoro komornik przejął dalsze prowadzenie egzekucji w całości a nie co do określonego składnika majątkowego (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20.11.2011 roku w sprawie III CZP 46/11) miał on również prawo umorzenia egzekucji w całości jako bezskutecznej. Umorzenie postępowania egzekucyjnego wobec jej bezskuteczności nie oznacza, że wierzyciel będzie mógł ponownie wszcząć takie postępowanie. Gdyby w chwili obecnej miał informacje umożliwiające wyegzekwowania należności objętej własnym tytułem wykonawczym winien je przekazać komornikowi w chwili gdy ten wystąpił o takie informacje przed umorzeniem postępowania.

Dlatego też zażalenie wierzyciela jako bezzasadne na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc należało oddalić.